

Ἡ ἀρχὴ μας εἶναι νὰ
στηλιτεύουμε τὰ κακά.

Ἡ ἀρχὴ μας εἶναι νὰ
στηλιτεύουμε τὰ κακά.

Τιμᾶται λεπτὰ 10.

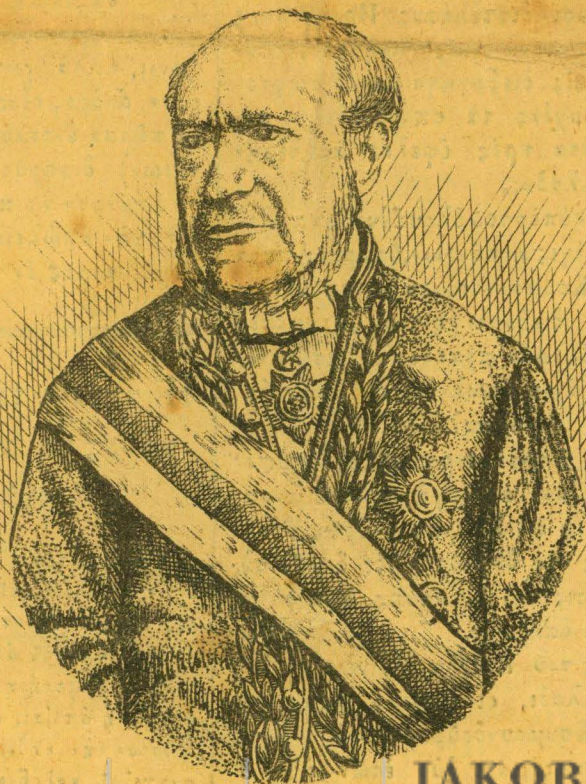
Τιμᾶται λεπτὰ 10.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Καθ' ἕξαμ: διὰ τὴν Ἑλλάδα Φρ. 5.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγκα. 8.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΠΕΤΡΟΣ ΒΡΑΙΔΑΣ

Ὁ Πέτρος Βράϊλας Ἀρμένης ἀπεβίωσεν.

Ὁ Κερκυραῖος Πέτρος Βράϊλας Ἀρμένης, ὁ μέγας οὗτος Πολίτης, ὁ φιλόσοφος τῆς ἐποχῆς μας, ὁ πιστός ὁπαδός τοῦ Ἀριστοτέλους, ὁ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του καὶ ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα τιμήσας, ἀπεβίωσεν.

Ὁ θάνατος τοιοῦτου ἀνδρὸς ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον, ἀφίνει μέγα πένθος εἰς τε τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς εὐτυχήσαντας νὰ γνωρίσωσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ πλησίον.

Ἡ Ἑλλάς ἅπασα θρηνεῖ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνδρὸς τούτου διότι ὄχι μόνον διέπρεψε ὡς Ἑλλην φιλόσοφος τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄριστος πολιτευτὴς καὶ διπλωμάτης. Καθ' ὅλον τὸν πολιτικὸν αὐτοῦ βίον διεκρίθη ἐπὶ πολιτικῆς δεινότητι καὶ εὐσταθεῖα χαρακτῆρος, ἐπὶ Ἀγγλικῆς δὲ Προστασίας ὡς καὶ μετὰ τὴν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος Ἐνωσιν ἐτιμήθη διὰ τῶν ὑψηλοτέρων ὑπουργημάτων. Μετὰ τὴν Ἐνωσιν διατελέσας Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος παρὰ ταῖς διαφορὰς Εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς διεξήγαγε μετὰ σωφροσύνης καὶ ἐπιτυχίας τὰ σπουδιότερα πολιτικὰ ζητήματα πρὸς ὄφελος καὶ τιμὴν τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

Τὸ τελευταῖον ὑπὲρ τοῦ ὅλου ἔθνους κατώρθωμα, τὸ καὶ μέγιστον πάντων, ὑπήρξε ἡ παρὰ τοῦ μακαρίτου Κουμουνδούρου ἐνεπιστευθεῖσα αὐτῷ εἰρηνικὴ διεξαγωγὴ τοῦ ζητήματος τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρασκολληθεισῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἀνευ ἀπωλείας οὐδὲ κἄν βανίδος αἵματος, ἀνευ πολέμου.

Ὁ Βράϊλας ὁ πιστότερος φίλος ὁ πιστότερος ὁπαδός καὶ συνεργάτης τοῦ μακαρίτου φίλου του Α. Κουμουνδούρου, ὃν ἤδη, βλέποντες τὸ θάνατον εἰς ὃ μᾶς σύρει ἡ κυβέρνησις τοῦ Τρικούπη, ἀναμιμνησκόμεθα μετὰ δακρῶν.

Ὁ θάνατος τοῦ Βράϊλα ἀφίνει τοιοῦτο κενὸν ἐν Ἑλλάδι, εἶον καὶ ὁ μέγας Πολιτευτὴς Α. Κουμουνδούρος.

Τέλος ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν ἀπώλεσαμεν τοῦ; δύο εἰσέτι ἐναπαμείναντας μετ' ἀγαθετέρους πολιτευτὰς ἦτοι τὸν Κουμουνδούρον καὶ τὸν Βράϊλαν, καὶ τούτου ἐνε-

κα δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι σήμερον ἡ Ἑλλάς ἐστερήθη ἀληθῶν πολιτευτῶν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους ἐργασθέντων. Ἡ ἀπώλεια τοιοῦτων ἀνδρῶν ἐγκαταλείπει μέγα πένθος εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ περιγραφή τοῦ τε ἰδιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τοῦ Μεγάλου τούτου ἀνδρὸς τοῦ Π. Βράϊλα τοῦ μέχρι τοῦ θανάτου του ἡμετέρου πρέσβεως παρὰ τῆ αὐλῆ τῆς Ἀγγλίας, ἀνήκει εἰς τοὺς συγγραφεῖς τῶν φιλολογικῶν ἐφημερίδων καὶ οὐχ εἰς τὸν τοῦ «Βουκίνο», καὶ τοῦτο διότι, οὔτε τὸ ὕφος τοῦ φύλλου οὐδὲ αἱ περὶ τὸ συγγραφεῖν ἀσθενέσταται γνώσεις του, τῷ ἐπιτρέπουσι νὰ ἐξυμνήσῃ τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα καὶ περιγράψῃ τὸν βίον του.

Τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἔγραψον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κινήσω τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἄλλων δημοσιογράφων, οἵτινες, ὡς μᾶλλον ἐμοῦ πεπειραμένοι, δύνανται νὰ ἐξυμνήσωσι τὸν Μέγαν τοῦτον Ἄνδρα, τὸν ἀποβίωσαντα Π. Βράϊλαν, καὶ ἵνα ἀποδείξω ὅτι τὸ «Βούκινο» δὲν εἶναι ἐφημερίς ὑβριστικὴ, ὡς τὸ ἀποκαλοῦσιν οἱ περὶ οὐκ ἔχοντες, ἀλλὰ σατυρικὴ ἐφημερίς, ἣτις σατυρίζει καὶ σιγματίζει τὰς ἀνηθίκους πράξεις ἐν γένει, ἀλλὰ μινώσκει νὰ ἐκτιμᾷ πάντα τίμιον ἄνδρα, οἷος καὶ ὁ θανὼν, καὶ νὰ ἐποιήσῃ πᾶσαν ἐντιμον πρᾶξιν ὑπὸ τοιοῦτων (ἐν τίμῳ) διαπραττομένην.

Σήμερον λοιπὸν τὸ «Βούκινο» πενθεῖ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ μόνου γνωστοῦ ἐναπομείναντος ἐν Ἑλλάδι φιλοσόφου.

Ἡ κηδεῖα τοῦ Φρουράρχου Κερκύρας καὶ κάποιαι παρατήρησεις τοῦ Βουκινιστῆ.

Τὴν περασμένη Παρασκευὴ τὰς 4 ὥρας μ. μ. ἔγινε ἡ κηδεῖα τοῦ μακαρίτου Φρουράρχου Κερκύρας Κυρίου Κωνσταντίνου Δεσιδέρη συνταγματάρχου καὶ τοῦ ἀποδοθήκανε ἡ τιμαὶς τοῦ ἀνθρακίου. Παρατήρησα ὅμως ὅτι ἀπὸ ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς ἡ ὁποία ἐπροσκαλεσθήκανε γιὰ νὰ συνοδεύσῃ τὴν κηδεῖαν δὲν ὑπῆξαν παρὰ οἱ δύο εἰσαγγελεῖς καὶ ἓνας Πρωτοδίκης. (Ἡ ἄλλαις θὰ ἐνούσταζον καὶ ἐσοιμοῦντο) Οἱ κύριοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι εἶχαν καθήκον ν' ἀκολουθήσουν τὴν κηδεῖαν ἔστω νὰ μὴν ᾔταν καὶ προσκαλεσμένοι,

καὶ τοῦτο διότι ὁ μακαρίτης Φρουράρχος ἦτον ἡ ἀνωτέρα στρατιωτικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου οἱ ὑπάλληλοι λοιπὸν εἰ ὅποιοι δὲν ἀκολούθησαν τὴν κηδεῖαν ἀποδείχνουν ὅτι δὲν ἔμαθαν ἀκόμη νὰ σέβωνται καὶ νὰ ἐκτιμοῦν τοὺς ἀνωτέρους τους. (Δὲν τοὺς λέω τίποτε ἄλλο διότι, μάθουν ἢ δὲν μάθουν νὰ ἐκτιμοῦν, αὐτὸ εἶναι δουλεῖα δική τους). Μεγάλην ὅμως ἐντύπωσιν ἔκαμε εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν ἡ ἀπὸ τὴν κηδεῖαν ἐλείψις τῆς Μουσικῆς τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας, τὴν ὁποίαν (μουσικῆν) ἡ κυρὰ Ἐπιτροπὴ τῆς Φιλαρμονικῆς ἔπρεπε κατὰ καθήκον νὰ στείλῃ γιὰ νὰ συνοδεύσῃ τὴν κηδεῖαν τοῦ Φρουράρχου παριανίζουσα. Ξέρετε τώρα ποῦ ἀποδίδω ἐγὼ τὴν ἐλείψιν τῆς μουσικῆς οὗτῃς; Νὰ σὰ; εἰπὼ ἐγὼ Πρέπει νὰ εἰδεύρετε ὅτι εἰς τὴν Φιλαρμονικὴ Ἑταιρίαν φωνιτίζει ἡ περὶ οὐκ ἔχοντες ἡ ὁποία μισεῖ τὸν Ἑλληνισμό, (καὶ τ' ἀπόδειξε τὴν 25 Μαρτίου, διότι ἐπέτρεψε νὰ μᾶ; διαψεύσουν τὴν Ἑθνικὴν ἱστορίαν μας καὶ νὰ μᾶ; εἰποῦν ὅτι δὴν ἐλευθερωθήκαμε μετὰ τὸ αἶμα τοῦ ἔχουσιν εἰ πρόγονοί μας ἀλλὰ μετὰ τὸ μέσο τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Τέτοιοι Ἕλληνες συνθηροῦνται ἐκεῖ μέσα), καὶ ἡ ὁποία δὲν εἰδείξαζε τὴν μουσικὴν τῆς ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν διότι ὁ μακαρίτης Φρουράρχος ἦτον ἀγγεῖς Ἕλληνας καὶ δὲν εἶχε βυζαντινὰ προστασιανά. Νομίζω περὶ τὸ νὰ σὰ; εἰπὼ περισσότερα διότι ὅλοι γνωρίζετε τί ἐστὶ περὶ οὐκ ἔχοντες Κοσμοκράτις. Τί θὰ περιένοιμε ἀπ' αὐτῆς; Νὰ τιμήσῃ τοῦ ἀληθινοῦ Ἑλλήνας; Κύριε, ἐλέησον! Εἶναι ἀδύνατον, ἀδυνατώτατον, τὸ ν' ἀναπτυχθῇ εἰς τὴν καρδίαν τῶν περὶ οὐκ ἔχοντες Ἑλλήνων αἰσθημα.

Ἀμὴ οἱ παππῆδες μας; γιὰ τί δὲν ἐσυνοδεύσαν τὴν κηδεῖαν; Διότι, λέει, οἱ περισσότεροι πάσχουν ἀπὸ . . . ἰσά; ἢ . . . δεσ. Ἔχω ἀδικο ἔπιτα νὰ τοῦ; ἀλλοιούζω; Γιατί, ἄγριοι πατέρες δὲν ἐμιμούσαθε τοῦ; Δουκὸς οἱ παππῆδες καὶ τὸν Ραβινὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ ὅποιοι ἀκολούθησαν τὴν κηδεῖαν; Ἐσὰ; σὰ; ἔχουμε μόλιον καὶ μόνον γιὰ νὰ μᾶ; κίρνετε περιγέλο τὴν θρησκείαν μας; Πῶ, πῶ, πῶ! καὶ πῶ; τὴν ἐκατανήστε. Κ' ἐσὺ, σεβασμιώτατε (!) πῆτερ ἄγριο, καὶ εὐλαβισιώτατε καὶ ἀράθουμε, παππᾶ παξινὲ, γιὰ τί δὲν ἐσῆμανε; τοῦ; κῶδωνα; τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν ὁποία ἐφημερεύει; ἔταν ἐδ. ἄκουε ἀπὸ ἐκεῖ ἡ κηδεῖα τοῦ Φρουράρχου; Αἰήτω; γιὰ τί δὲν ἤθουν προσκαλεσμένοι γιὰ νὰ πάρῃ; τὰ πεντήφορα; Ν' ἰροπῶ; σὰ; πατέρες ἄγριοι! Ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι, ὄφου ἀκολουθήτατε τὴν κηδεῖαν τοῦ μακαρίτου ἐπισκόπου τῶν Λατίνων, εἰ; τὸν ὅπου ἀποδόθησαν στρατιωτικὰ τιμαί, θὰ ἐβγάνετε τὸ σῆμα; σὰ; ν' ἀκολουθήτετε καὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ μακαρίτου Φρουράρχου. Εἰ; τοῦ; ἀλλαθεθήκατε; δείχνετε ἀνεξέθρησκον; Ἐ; καὶ ἔταν ἀπὸ τῆς κηδεῖας ἀπὸ τῆς κηδεῖας τὸν πῆρ εἰ; τὸ χεῖρ καὶ ἐμπροστὰ

γιὰ ν' ἀκολουθήτετε τὴν κηδεῖαν. (Ἔχω ἀδικο ἔπιτα νὰ γράφω γιὰ παππᾶδες;) Δὲν λείπει ἄλλο παρὰ νὰ τοιχοκολλήτετε καὶ τὴν διατίμησιν ἀπὸ ταῖς ἱεροπραξίαις γιὰ νὰ μαθούμε; κ' ἐμεῖ; πόσο θὰ πληρώνουμε καθὶ ποῦ ἔχουμε ἀνάγκη ἀπ' αὐταί; ἢ καθὲ ποῦ πεθαίνει κανεῖς, κ' ἔτσι ἀν ἔχουμε παππᾶδες σὰ; προσκαλοῦμε, εἰδεμὴ τὸν πένουμε εἰς τὸ νεκροταφεῖον μονάχοι μας καὶ ὁ Θεός, πιστεύω, θὰ τὸν θέτῃ μετὰ μεγαλίτερην εὐκολίαν εἰς τὴν παράδεισον, παρὰ ἂν τὸν ἐκουβαλοῦσατε ἐσεῖς. Ἀ; ἦται, κάποτε τὸ ματαλέμε.

Ἀμὴ ἡ κυράδες δημοτικαῖς ἐξουσίαις γιὰ τί δὲν ἐσυνοδεύσαν τὴν κηδεῖαν; εἰσέτι, λέγουν, ὁ δήμαρχος ἀποδῆμι καὶ ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ εἶναι γιὰ τὸν καὶ διότι τὸ συμβούλιον εἶναι πῆρ καὶ οὐκ ἀπὸ ὁπαδῶν; τῆς περούκας, ἀπὸ κᾶτι ἄλλου. . . . ., —ξέρω κ' ἐγὼ πῶ; νὰ τοῦ; ὄνομάσω,—καὶ ἀπὸ ἕνα—δύο τέκνα τοῦ Λαοῦ. Μ' ἄλλαι; λέξες τὰ τζιράκιε τῆς περούκας δὲν κατὰδέχονται νὰ πάει μοζῆ μετὰ τὰ τέκνα τοῦ Λαοῦ. (Φεῖδι ποῦ θὰ τὸ ῥῆγ αὐτὰ τὰ τζιράκιε, Κυριακὴ κοινὴ γιορτῆ) Ἀμὴ ὁ σὶρ ἀστυνόμος γιὰ τί δὲν ἀκολούθησε τὴν κηδεῖαν; Εἶχε ἀσχολείας εἰς τὸ μπουκέτο, δηλαδὴ ἐπιτηροῦτε γιὰ νὰ μὴν πατήτῃ ὁ κόσμος τὰ ἄνθη καὶ γιὰ νὰ κανοκλαρῆ κᾶτι τὴ καλὸ πᾶγμα. (Γ' αὐτὸ, ὡ; κ' ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι εἶναι ἀσφόδρος. Ἐ; τί θέτετε, οὐτὲ εἶναι ἡ γνώμη μου).

Ἡ κηδεῖα οὖτως, μετὰ ὅλην τὴν ἐλείψιν ἀπὸ τέτοιον μὲ μ' ἔρος, ἔγινε σημαντικὴ διότι ἀκολούθησαν αὐτὴν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς ἐν πλήρει στολή καθὼς καὶ ὅλοι οἱ στρατιῶται ἔσπλοι εἰ ὅποιοι δὲν εἶχαν ὑπερσία καθὼς καὶ πλῆθος Λαοῦ.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς ὁποίας ἐκκαχώρισα εἰς τὸ φύλλο τῆς περασμένης Κυριακῆς καὶ ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὸν καθηγητὴν κ. Σ. Παπαγεωργίου, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ σημειωσί; μου, ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν πενθεροῦλόν του, σὶρ ντοτόρον. Καὶ τόσο πολὺ τοῦ; ἐτάραξε καὶ τοῦ; ἐκτύπησε εἰς τὸ . . . . . κεφάλι, ὥστε τὴν ἀποδώσανε εἰς ἕνα ἐντιμώτατον Κύριον τὸν ὁποῖον ὅλη ἡ κοινωνία μας γνωρίζει καὶ τὸν σέβεται καὶ τὸν ἐκτιμᾷ, καὶ ὁ ὁποῖος πρὶν τοῦ δὲν ἀνεμίχθηκε οὔτε εἰς δημοσιογραφικὰ οὔτε εἰς πολιτικὰ, ἀλλὰ, ὡς ἐντιμὸς πολίτης καὶ καλὸς ἀδελφός, φροντίζει γιὰ τὰ κτήματά του, γιὰ τὴν οἰκογένειάν του καὶ γιὰ τὸν ἀνατροπὴ τῶν ἀνεπιθιμένων τοῦ ὁ κύριος; αὐτῶν, τοῦ ὁποῖου ἐπετέθηκε δι' ἀσχέμων λέξεων, (ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του) ὁ σὶρ ντοτόρος εἶναι ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀλέξανδρος Θεοτόκης (ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς τὴν εἰκὴν τῆς κληρο-

νορίας Λήμα), ὁ ἐκ τῶν ἀληθινῶν Θεοτόκῃδων γόνος, ὁ ὁποῖος οὔτε δνειρεύεται περὸ υκο- νισμὸν, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινὸς ἀριστοκράτης ὄχι ὅπως ἐννοοῦμε κοινῶς αὐτὴν τὴν λέξι, ἀλλὰ κυριολεκτικῶς ποῦ λένε Ἑλληνικῶς, δηλαδὴ κρατεῖ ἄριστα, ἤγουν διοικεῖ καλὰ (ἐν τῷ κύκλῳ του) τὰς οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις του, (πρᾶξι: ἀπὸ τὴν ὁποία εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κρίνῃ κάθε ἀνθρώπων) ὅπως ὑπαγορεύει ἡ ἠθικὴ, καὶ ὄχι ἄλλα ποροῦκόννα. Ὁ κύριος Ἀλέξανδρος Θεοτόκης, σὺν ντοτόρε, δὲν εἶναι περὸ υκόνος ἀπὸ ἐκείνους (ποῦ λέε ὅτι εἶσαι κ' ἐσὺ), ποῦ μισοῦν σὰν κ' ἐσὶνα τὸν Λαὸ καὶ τὸν ἀποστρέφονται.— Εἶναι ἀνθρώπος εὐπροσήγορος, φέρεται μὲ ὄλους εὐγενῶς καὶ δὲν κάμνει, διακρίσεις σὰν ἐσὲ, ἀν ἐκεῖνος μὲ τὸν ὁποῖον συνομιλεῖ εἶναι φτωχὸς ἢ πλούσιος. Εἶναι δημοτικώτατος. Ὁ κύριος Ἀλέξ. Θεοτόκης σὺν ντοτόρε, εἶναι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὸν Λαὸ καὶ ἀνπακκῶνται ἀπ' Αὐτὸν, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν συμφωνοῦν διόλου μὲ τοὺς ψευτάρχοντας (ἐμπῆκτες); οἱ ὁποῖοι φορτόνουν τὸ χαρτί ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς τους καὶ φάκελα μὲ ψεύτικα οἰκίσσημα καὶ μὲ κοντίκια. Ὁ Θεοτόκης εἶναι ἀληθινὸς γόνος τῶν Θεοτόκῃ καὶ φέρε τὸν οἰκογενειακὸν τίτλον τοῦ κόμητος, οὐδέποτε ὅμως ἀπαίτησε νὰ τὸν κράξουν Κόντε, οὐδὲ ὑπέγραψε ποτέ του ὡς κόμης οὔτε ἐφόρτωσε τὰ χαρτιά του μὲ βούλε; ἀπὸ οἰκίσσημα, ὅπως κάμνουν κάποιοι οἱ ὁποῖοι ἐκλεψαν τίτλους Κόντε ὄν καὶ τοῦ ὁποῖου ἐσὺ, σὺν ντοτόρε, ὑπηρετεῖς.

Ἐπληροφορήθηκα ὅτι ὁ σὺν ντοτόρος καὶ κάποιοι ἄλλοι ἐφοβέρισαν τὸν κύριον Ἀλέξ. Θεοτόκῃν ὅτι θὰ τὸν θάλλουν εἰς τὸ «Βούκινο» καὶ θὰ τοῦ ψάλλουν. . . . διότι, λέει, μοῦ ἐστειλε τὴν ἐπιστολὴν ποῦ ἐδημοσίευσσα εἶναι ψεύταις. Λαμβάνω λοιπὸν κ' ἐγὼ τὴν τιμὴν ν' ἀποτανθῶ πρὸς τὸν ἀξιοτίμον κύριον Ἀλέξ. Θεοτόκῃν καὶ νὰ τοῦ εἰπῶ, ὅτι Αὐτὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη τὸ «Βούκινο» 1.ον διότι εἶναι τίμιος ἄ.θρώπος, 2.ον διότι ἄρθρα γραμμένα ἀπὸ ἀφορρομένο χερί τῆς περούκας δὲν καταχωρίζονται εἰς τὸ «Βούκινο», καὶ 3.ον διότι ὁ Βουκινιστὴς γνωρίζει πάρα πολὺ καλὰ, ποῖα πρόσωπα πρέπει νὰ στυγματίζε μὲ τὸ «Βούκινό» του. Ἐννενοήκαταν, κύριε καθηγήτά καὶ σὺν ντοτόρε;

Μὴν πειράζετε λοιπὸν τὸν καλὸν καὶ τίμιον πολίτην διότι, ἀν αὐτὸς σὰς ἀφίνει νὰ. . . . . λέτε ὅτι θέλετε, ἐγὼ θ' ἀρχίσω νὰ σὰς ψάλλω τὸν ἄμπακο. Καί σὺ, σὺν ντοτόρε, γνωρίζεις καλὰ ὅτι μπορῶ νὰ εὐρω ὄλη γιὰ τὸ «Βούκινο» ἀν ποτέ μοῦ ἔλθῃ ὄρεξι νὰ παίξουμε.

Κ' ἐσὺ, πάτερ ἄγριε ὄψηλέ—Κοντέ, νὰ μάσης τὴν γλῶσσά σου καὶ νὰ μὴν καταφέρῃσαι ἐναντίον τῶν παππῶδων ἀπὸ τὸ μοναστήριον τῆς Πλατυτέρας; διότι ἐκεῖνοι μὲν κάμνουν τὰς ἱεροπραξίαις καὶ δωρεάν καὶ κάποτε τρέχουν καὶ γιὰ γιατρὸ καὶ γιὰ φάρμακα καὶ δὲν σοῦ μοιάζουν ἐσὲ ποῦ δὲν φουᾶ; μάτι χριστιανοῦ χωρὶς νὰ σὲ πλερώσουν. Ἐλόου σου κηρύττεις ὅτι εἶσαι θεολόγος, μὰ ἀπὸ τέτοιους θεολόγους ὁ ἀληθινὸς θεὸς νὰ μὰ; λυτρώση. Τὴν θεολογίαν θὰ σοῦ τὴν ἔμαθη ἐκεῖνος ὁ φίλος σου ὁ ἰταλὸς ὁ ὄλιστῆς ὁ ὁποῖος ἔφυγε ἀπεδῶ διότι ἐμυρίστηκε ὁ κόσμος ὅτι ὄμιλοῦσε ἐναντίον τοῦ Ἁγίου μας. Ἐγὼ ἄν ἤμουν δεσπότης θὰ σὲ ἔστελνα στὰ Στοράδια γιὰ ν' ἀλλάξης ἄερα καὶ γιὰ νὰ ἔλθῃ; εἰς σύνεσι.

Δύο κηρίτσια κοντούτσικα ἐκάθοντο καὶ ἐσκέπτοντο τὴν περίφημον τζόγια ντοῦ κ' ἔμοιρολογοῦσαν κ' ἔλεγαν:

Σήμερα τὰ ματάκια μας ἐκλαψαν τὰ καυμέγα
Γιατὶ μὰ; θυμηθῆκανε πράγματα περασμένα.

Ἄλλη

Κ' ἐσὺ παληγόρηκα μουρλή κουτὴ καὶ βουρλισμένη
Ποῦ κατοικεῖς ἐκεῖ σιμὰ μὲς τὴν Φανερομένη,
Ὅταν περᾶμε πρόσεξε μὴ μὰ; ξαναλερώσης
Μὲ φτύσματα καὶ μὲ νερὸ, γιατί θὰ μετανοιώσης.

Σ' εἰδοποιῶ μὲ τὸ καλὸ τὰ μέτρα σου νὰ πάρῃς
Τὶ ὁ διάολος θάμπῃ μέσα σου ἀν μὰ; ξανασποκάρῃς

Σὺν Ἐλεγκτῆ τοῦ Τελωνείου πρόσεξε ν' ἀλλάξης ὄρος καὶ τρόπο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σου διότι ὄλοι οἱ ἔμποροι παραπονοῦνται ἐναντίον σου, τοὺς κάμνεις λέει, καὶ περιμένουν ἑπτὰ τριμῆνια γιὰ νὰ τοὺς ὑπεγράψῃς τὰς διασάφησεις, διότι πηγαίνεις λέει καὶ κουθεντιάζεις καὶ καπνίζεις εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ Τελωνείου καὶ αὐτοὶ περιμένουνε ἔως νὰ σοῦ βουληθῇ νὰ κατεβῇ. Ὁρατα, σὺν Ἐλεγκτῆ, ἀλλὰ κύταξε μὴν ἀρχίσῃ τὸ «Βούκινο» καὶ Ἀλληλούια καὶ σὲ καὶ τὸν ὄπουργὸ ποῦ σὲ ἐδιώρισε. Δὲν εἰξεύρεις ὅτι γιὰ τοὺς ἔμπορους «Time is money;» Βάλλε λοιπὸν γνῶσι γιὰ νὰ μὴ σοῦ τὴν βάλλῃ τὸ «Βούκινο.»

Ἐκτακτος εὐκαιρία.

Τρέξατε εἰς τὸ Κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Κα-
νέζιο διὰ νὰ γνῶσατε ἔλγα ἄνωστα σπου εὐ-
ρίσκονται ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἔπαντα τοῦ Σολωμοῦ
καὶ τὰς Φιλοσοφικὰς μελέτας τοῦ Πιερρου Βράτλα
τὰ ὁποῖα πωλοῦνται εἰς μετρίας τιμὰς.

Τυπογραφεῖον «Ἀθηνᾶ»

